

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Practice Explicatum

Seu Decisiones Casuum Ad Singulos Decretalium Gegorii Papæ IX. Titulos,
& ad Consuetum Referendi Modum accommodatæ

Complectens dimidiam Decretalium Partem, videlicet nonaginta duos
Titulos, nimirum usque ad Titulum XX. Libri de Feudis exclusivè

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1728

Decisio XX. De repulso ab Ordinibus ex defectu Corporis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62305)

probationem ajo, votum castitatis simplex, post sponsalia emissum, nec vinculum est, quia nulliter editum, adeoque nec vinculum fortius. Promissum non infringit, qui commutat in melius sine injuria tertii. C. cum injuria tertii. N. imò negatur suppositum, quòd possit esse melius, quod neque bonum, propter conjunctam tertii injuriam, esse potest, uti votum castitatis post sponsalia. In c. 3. cit. est sermo de promissione Deo facta, cui si aliquid melius subrogatur, censetur esse gratius Deo, & istud acceptari; cum hac mutatio fiat sine

injuria Dei, imò cum beneplacito. In d. c. 5. Illa mulier ideo punita, & dispensativè admissa post votum castitatis ad Matrimonium est, quia alteri, quam illi, cui per sponsalia ante votum contracta se obligaverat, voluit nubere: si voluisset nubere sponso, cui se obligaverat per sponsalia ante editum votum, nec punita, nec dispensativè fuisset admissa ad novum Matrimonium; quia votum respectu prioris sponsi, utpote cedens in hujus præjudicium & injuriam, non fuit validum, ipsa verò obligata ducere priorem sponsum.

TITULUS XX.

De Corpore vitiatis Ordinandis, vel non.

DECISIO XX.

De repulso ab Ordinibus ex defectu Corporis.

SPECIES FACTI.

Athanasius per aliquot annos SS. Theologiæ studiosus ob præclaras dotes animi tam dignus erat, quam avidus Ordinum; quia tamen potentiâ visivâ in oculo sinistro, cujus tamen organum habuit, penitus carebat, ab Examinatoribus sæpius repulsam tulit, meò quidem judicîo non tam propter defectum potentiæ visivæ in uno oculo,

quàm propter conjunctam fortassis aliquam deformitatem, ita ut propter complexum utriusque ab Ordinario, cuius est in dubio, an quis ob vitium Corporis pro irregulari & ordinum incapaci habendus sit, nec ne, judicare & discernere, repulsus videatur. Nam ratione oculi tantum in favorem Athanasii mihi decidendum fuisse videtur

DUBIUM

DUBIUM.

An destitutus potentiâ videndi in oculo sinistro tanquam irregularis ab Ordinibus repellendus sit?

Sic equidem aliqui fortassis iudicaverint. I. quia talis planè videtur esse vitiatus corpore, nimirum vel mutilatus, vel saltem debilitatus in aliquo membro corporis; cujusmodi sunt irregulares, ut si quis unam manum non habeat. *c. 6. h. t.* vel habeat quidem, sed aridam & inutilem, vel pollicem carentem aut indice. *arg. c. fin. eod.* ergo etiam, qui caret oculo aliquo, vel ejus usu. II. In *can. fin. d. 55.* similiter irregularis dicitur, cui erutus est oculus. Et III. In *c. 1. h. t.* qui amisit digitum, licet non necessarium ad functiones sacras. IV. Oculus sinister appellatur *Canonicus*, nimirum à SS. Canonibus pro necessario habitus, ut quis ordinari possit. V. Nec obstat, quòd vices oculi sinistri possit supplere dexter; nam non obstante, quòd oculus erutus etiam supplebilis sit arte per oculum fictitum ex lapide vel vitro, uti & quòd ad videndum per oculum alterum: item non obstante, quòd index, tanquam digitus Canonicus, in tractanda hostia supplebilis sit per alium digitum; tamen oculo, vel indice carentes nihilominus habentur pro irregularibus: ergo & noster Athanasius est habendus pro irregulari, non obstante, quòd visio per oculum dextrum fieri possit, & eo sine scandalo aut inde-

cora faciei ad populum conversione legi Canon Missæ.

At, quoniam ex una parte indubitati Juris est, quòd nulla detur vel incurratur irregularitas, nisi clarè in Jure Canonico sit expressa, & specificè declarata. *c. 18. de sent. Excom. in 6.* ex altera verò ex adductis non sufficienter probetur statuta in Jure Canonico irregularitas in laborantem defectu potentiæ visivæ in uno oculo, sive dextero, sive sinistro: idcirco omnino tenendum, talem irregularem non esse. *Barbos. de potest. Episc. alleg. 42. n. 31. Tambur. de Censur. & irregul. c. 8. §. 1. Pirhing hic n. 6.* Res proinde salva erit, & extra dubium posita, si argumenta contraria solidè fuerint dissoluta. Proin

R. ad 1. *N. Ant.* nam *mutilatus* dicitur, qui caret aliquo membro integro, particularem functionem habente: sed talis non caret membro integro, quia oculum utrumque habet, licet unum debilitatum, seu potentiâ visivâ destitutum. *Debilitatus* autem vocatur, qui habet membrum aliquod ad functiones & ministeria sacra aliàs necessarium, ita debile vel captum, vel ineptum, ut ad illa debite exercenda sit omnino insufficientis ob defectum activitatis, vigoris, vel proportionis: sed talis non est carens

potentiâ visivâ unius tantum oculi, cum alter possit sufficere ad omnes functiones, quantum requiritur ex parte visus. Paritas cum non habente unam manum, vel habente aridam, non est, quia ille prior verè est mutilatus, posterior autem verè debilitatus in ordine ad celebrationem & sacrificia Missarum, quod omnes Ordines referuntur: quapropter si quis in ordine ad Sacrificia & celebrationem Missarum ob vitium corporis est ineptus, absolutè & quoad omnes Ordines censetur esse irregularis. per *can. 1. d. 36. can. 59. d. 50. § c. 6. h. t.* Ad II. Iterum non est paritas, quia, cui erutus est oculus, est mutilatus, & caret membrò, ac de tali clarè expressa est irregularitas *can. fin. cit.* carens verò præcisè potentiâ visivâ non caret membrò, nec de illo expressa in Jure legitur irregularitas. Ad III. In *d. c. 1.* longè alius proponitur casus, nimirum de presbytero, qui in duello partem digiti amisit, qui propter hoc delictum publicè scandalosum fuit punitus suspensione, non verò ab usu Ordinis prohibitus tanquam irregularis ex vitio corporis. Ad IV. Oculus sinister non ideo appellatur Canonicus, quòd de Jure Canonico sit necessarius ad hoc, ut

aliquis sit capax Ordinum, sed ideo, quòd regulariter serviat immediatè & propinquè ad legendum Canonem Missæ: quia verò, si contingat huic oculum reddi ineptum ad hoc munus, Canon legi sine inconvenientia potest oculò dextrò, per accidens oculus dexter fit canonicus, & supplet defectum alterius; de Jure Canonico autem nullibi requiritur adæquatus sensus visus, consistens in utroque oculo, sed solum potentia visiva talis, quæ ad ministerium Sacerdotale sufficiat; quæ potentia reperitur tam in dextro, quam in sinistro oculo, etiam sine altero. Ad V. Negatur iterum paritas; quia, cui oculus omnino erutus est, simpliciter pronuntiat irregularis in Jure, uti &, qui caret digito canonicò, pollice aut indice, per inunctionem specialiter deputato ad officium Sacerdotale, sive dein alius substituatur oculus ficticius, vel alius digitus per accidens suppleat Canonici vices, sive non: non verò ita simpliciter pronuntiat irregularis, qui unum dumtaxat oculum habet sua activitate destitutum, si sine indecoro vel deformitate possit altero supplere omnia, legere Missam, & ejus Canonem &c.

